

Thinget ikke at stemme for det ærede Medlems Forslag, ikke alene, fordi det i den Skikkelse, hvori det foreligger, efter min Mening vil være saa uretsfærdigt, at det ikke burde vedtages, men ogsaa, fordi jeg, som tidligere udtalt, er overbevist om, at, selv om man kun vilde betragte Forslaget som et Forsøg paa at lede Sagen ind paa en anden og ny Vej, vil det vise sig, at denne Vej ikke fører til Maalet; ad denne Vej vil efter min Overbeviisning Millionen aldrig indflyde i Statskassen. Afstillige af de Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde, have ganske vist deres Betydning. Naar det ærede Medlem saaledes gjorde opmærksom paa, at det kunde være en Modvægt mod Hysten til overdrevent høje Burderinger for de Eiendomme, der skulle afstaaes, naar vedkommende Commune selv kom til at bære Udgifterne derved, da er dette rigtigt, dog, vel at mærke, væsentlig kun, naar man ser hen til Kjøbstadcommunerne; thi for Sognecommunerne har det saare Lidet at bethyde, idet disse, som bekjendt, ikke vælge Medlemmer af Taxationscommissionen. Ligeledes kan jeg ikke Andet end erkjende Rigtigheden af det ærede Medlems Bemærkning om, at man ikke gjør fuldstændig lige Ret og Skjel mellem de forskjellige Egne, naar man lader samtlige Egne paa samme Tid begynde at refundere Statskassens Udlæg, idet nogle af dem, saasom de paa Thyen, have havt Jernbanen langt tidligere end andre, navnlig i Vestjylland. Det ærede Medlems Bemærkning om, at Ringkjøbing Amt først vilde faae Jernbane i 1874, var jo imidlertid ikke rigtig; thi det har allerede i dette Dieblis 6 Mill Jernbane, altsaa omtrent ligesaameget som Nanders Amt. Regjeringens Forslag er ganske vist fordeelagtigere for de Egne, der allerede have havt Jernbanen i Brug i flere Aar, end for dem, der først senere have faaet eller ville faae den; men dette er en Ulighed, som jeg ikke troer, det ret vel er muligt at raade Bod paa i Lovforslaget.

Jeg skal nu vende mig til det ærede Udvalgs Forslag, som jeg kan tiltræde i dets Heel-

hed, skjøndt jeg har haft megen Betænkelse ved at gaae ind paa dets § 3. Det er en lidet behagelig Myndighed, der herved overdrages til Indenrigsministeren, og en Myndighed, som det kan være ganske overordentlig vanskeligt for ham at anvende paa nogenlunde fyldestgjørende Maaade; jeg mener selvfølgelig fyldestgjørende for ham selv, thi at han skulde kunne fyldestgjøre vedkommende Egne, anseer jeg for at være umuligt. Altsaa Udvalgets Forslag i dets Heelhed kan jeg tiltræde. Blandt de Underændringsforslag, som ere stillede til Udvalgets Endringsforslag, er der et under Nr. 6, som jeg fuldstændig vilde kunne tiltræde, dersom der var givet det et noget større Omfang, en noget almindeligere Anvendelse, end Tilfældet er, saaledes som det her foreligger formuleret. Jeg erkjender det for at være fuldstændig i sin Orden, at Eieren ikke undrages fra at yde Bidrag til Expropriationsomkostningerne, selv om Contracten maatte bestemme, at Brugeren skal svare kongelige Skatter og Amtorepartitionsfondsbidrag, men det forekommer mig, at for at denne Bestemmelse i Underændringsforslaget under Nr. 6 skulde være retsfærdig, skulde gjøre fuldstændig Fyldest, maatte den give en Regel for Forholdet mellem Eiere og Brugere i Almindelighed og ikke alene for Forholdet mellem Eierne og den Klasse af Brugere, som ere Fæstere eller Forpagtere paa 50 Aar. Jeg betragter det endog som endnu ubilligere at forlange, at Forpagteren paa Tid, fordi hans Contract paalægger ham at udrede kongelige Skatter og Amtorepartitionsfondsbidrag, uden Deeltagelse af Eieren skal udrede denne Byrde, end det vilde være at forordre det af Fæsteren, hvis Besiddelsestid dog strækker sig over et længere Tidsrum. Jeg vilde derfor sætte megen Priis paa, om Forslagsstillerne vilde tage Forslaget tilbage, idet de kunne være forvisede om, at jeg til 3die Behandling fuldstændig skal tiltræde et Forslag, som gaaer ud paa enten overhovedet at dele Eier og Brugere imellem paa den i Underændringsforslaget foreslaaede Maaade, saa-